

fremkommet med den Indvending, han idag kom med, da denne Passus i Udvalget blev udarbejdet; det forekommer mig at ville have været rigtigt. Under alle Omstændigheder kan jeg ikke forklare mig, at det ærede Medlem nu kommer med disse Indvendinger, han maa enten ganske have glemt det, der staaer i Betænkningen, eller maa ikke have været nærværende, da det blev vedtaget.

Formanden: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, førend jeg giver Ordet til den næste Taler, at Discussionen er kommen til at dreie sig om en Sag, der ligger langt borte fra det foreliggende Forslag, og navnlig kommen til at berøre, hvad der er forhandlet i Udvalget, Noget, som ikke bør drages frem her i Salen. Jeg skal kun med Hensyn til det Citat, den ærede Ordfører benyttede af Udvalgets Betænkning imod Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), bemærke, at det forekommer dog ikke mig, som om den Passus, han oplæste af Betænkningen, afgav en saa bestemt Mening, som af ham paa staaet; thi Udtrykkene gik, saavidt jeg mindes, ud paa, at Udvalget ikke saameget havde lagt Vægt paa Bedømmelsen af Maaden, hvorpaa Pengene anvendtes, som paa Størrelsen af Summen. Men i denne Udtryksmaade forekommer det mig, at der ligger noget Ubestemt fra Udvalgets Side og paa ingen Maade noget absolut Afgjørende.

S. A. Hansen: Efter denne Bemærkning af den ærede Formand skal jeg ikke ytre Mere i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelser, men kun nævne, at det af den ærede Ordfører her i Salen om det omhandlede Punkt Fremsatte er langt videregaaende og langt mere bestemt, end hvad der staaer i Udvalgets Betænkning. Netop fordi Udtalelsen i Udvalgets Betænkning ikke er fremsat som noget Bestemt, netop det, antager jeg, er Grunden til, at flere Medlemmer ikke yderligere have bragt denne Sag paa Dntale i Udvalget. Jeg har været tilstede i Udvalget og ikke fraværende, da Spørgsmaalet forhandlede, og jeg er, som sagt, ikke det eneste af Udvalgets Medlemmer,

der har opfattet Sagen saaledes; der er Flere, der opfatte den ganske som jeg.

Tscherning: Jeg skal ikke forlænge Forhandlingerne, men blot bemærke, at det i høieste Grad forundrer mig, at denne Sag har kunnet give nogen Anledning til Misforstaaelse, eftersom det, saalænge Finansudvalget har bestaaet, har været sikkert og klart, at disse Summer vare stillede til Ministeriets frie Raadighed; man kan ogsaa see, naar man vil gaae alle Finanslovene igjennem, at det aldrig har været anderledes med Hensyn til alle de større Summer af Contoen „0“ — der er mange andre „Stemmer“ derunder — og jeg skal kun henvise til, at Statsrevisorerne have behandlet det paa den Maade og ikke paa nogen anden, saa at der ikke kan være Banfelighed derved.

Justitsministeren: Jeg vil blot bemærke, at jeg ikke troer, det vil kunne paavises, at en Minister har anvendt et i et bestemt Diemed udvoteret Beløb mod Rigsdagens Votering.

Hall: Jeg skal kun tillade mig et Par Ord uden dog at gaae ind paa det Spørgsmaal, som i den sidste Tid har beskæftiget det ærede Thing. Er Noget klart, saa er det dette, at vi umulig kunne faae bemeldte Spørgsmaal klarer nu, især da det ikke engang har været eller er klart, hvad Udvalget selv mener derom. Hvad der er klart, er, at dersom man vil have nogen Klarhed i den Henseende, vil det være nødvendigt at faae Noget bragt ind til 3die Behandling, der kan tilveiebringe denne Klarhed. Hvorfor jeg har taget Ordet, er for kort at udtale — hvad jeg ellers kunde have ønsket at gjøre udsørligere — min Mening med Hensyn til Endringsforslaget, der angaaer de 730 Rd. under den polytechniske Lærestiftelse. Jeg var ikke tilstede under den høitærede Ministers Foredrag om dette Punkt, men da jeg tør antage, at de samme Argumenter fra hans Side ere bleyne gjorte gjældende, som jeg vilde være fremkommen med, kan jeg indskrænke mig til at udtale, at Intet er mig klarere og bestemttere end den hele Opfattelse, hvorfra man gik ud ved Behandlingen af det